

O B Č A S N Í K

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543213006, e-mail: agape.brno@worldonline.cz
www.agapebrno.cz

Nulté číslo
Listopad 2003

Vážení přátelé, dostává se Vám do rukou nulté číslo občasníku Agape. Věříme, že Vás články v něm obsažené, zaujmou a např. i vysvětlí to, co jste jen tušili nebo předpokládali. Toto číslo je bez jazykové a jiné úpravy, grafická podoba se bude postupně lišit a vyvíjet. Proto omluvte některé možné překlepy, které nám i po několikerém přečtení unikly.

Okruh přátel okolo Agape tvoří lidé, usilující o duchovní rozvoj, nazávislý na jakékoliv církvi či organizaci. Duchovním rozvojem se myslí rozvíjení schopnosti člověka pro vnímání věčnosti, pro uvědomění si přesahu vlastního bytí bez závislosti na životu těla. Jeho výsledkem je konstituování člověka jako samostatné bytosti, s autonomním citěním a myšlením, jako protikladu člověka davového, konzumního, živočišného. Členství v jakékoliv církvi není přítom překážkou.

Občasník je vydáván proto, že do Agape docházejí spousty dopisů s dotazy neosobního charakteru, které by mohly zajímat celý okruh lidí, nikoliv jen tazatele. Odpovědi na ně jsou velmi pracné a časově náročné. Od nynížska je tedy možné zasílat jakékoliv dotazy do Agape, které budou celé nebo jen částečně otištěny i s názorem jejich konkrétních členů.

Na cestu budiž zopakovány zásady, jimiž se Agape řídí:

1. Nemůže existovat názor člověka, na kterém by nebylo ani zrno pravdy! Proto musí být každý pozorně vyslechnut.
2. Neexistuje názor člověka, napsaný či vyjádřený slovy, který by byl absolutní pravdou, tedy „slovem božím“. Vyzařování Podstaty světa, tj. Pravdu, nelze slovy vyjádřit, tím méně definovat.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že nejméně osvícení píší, více osvícení mluví, vědoucí mlčí! Aby se však mohl stát člověk vědoucím, musí nejprve projít oběma nižšími úrovněmi. (Proč asi Sokrates a Ježíš odmítli cokoliv napsat? Protože Pravda se dá jen žít!!! Viz Ježíš v evangeliích: „Já jsem Pravda.“)

Protože se často používá slovo Pravda s velkým „P“, je slušné jej definovat tak, jak jej chápou členové Agape:

Definovat Pravdu jako vyzařování Stvořitele je nic neříkající pro ty, kteří Jeho vyzařování zatím příliš nevycitíují. Je proto nutné přistoupit k hermetické analogii, neboli podobenství. (Jak nahoře, tak dole, neboli poměry v hmotné dimenzi jsou analogické poměrům v úrovni duchovní.)

Hmotná rovina: Teoretická fyzika prokázala pro materialisty překvapivý jev, že „všechny atomy ve vesmíru o sobě vědí, že i prostor ví o rozložení a pohybu částic“. Říká se tomu komplementarita částic a prostoru. Tento jev je zřejmě původcem jevu, kterému se říká „Heisenbergův princip neurčitosti“, který znemožňuje s jistotou vypočítat dráhu jakékoliv částice. Znemožňuje tedy provádět exaktní pokusy s částicemi, protože pokus není možné „vytrhnout“ z vlivu celého ostatního vesmíru!!! (Včetně myšlení pokusníka!!!) Proto pozorováním nelze dojít k absolutní vědecké pravdě, vědci vždy jen zjistí relativní pravdu, tedy polopravdu. Všechny ověřené vědecké pravdy o hmotném jsou tedy polopravdami, které byly z živoucí celistvosti Pravdy vesmíru vyňaty. Vynětím ze živoucí souvislosti se staly ztrnulou polopravdou, kterou se učíme ve školách! Náš rozum sestavuje z těchto polopravd svou představu o vesmíru, vytváří z dogmat ztrnulé neživé schéma. Toto schéma pak omylem považuje za pravdu a tím se zbavuje schopnosti přímého vnímání Živého. Tím způsobem se odděluje rozum od Boha. Jedinou cestou k překonání tohoto schizmatu (pádu) je víra a pokora v myšlení z ní plynoucí.

Duchovní rovina: Člověk pozorováním „božích mlýnů“ přišel na to, že existují i duchovní zákony. Různé náboženské systémy je svým specifickým způsobem definují. Jenže jako existuje souvztažnost mezi vším hmotným, která je příčinou toho, že vše neběží podle našich naučených ztrnulých představ, tak ani v duchovní rovině neběží nic podle představ jakéhokoliv náboženství. Také náboženství se skládají ze soustavy vytržených, tím umrtných polopravd, ze kterých rozum církevních hodnostářů zpětně sestavil schéma - tj. učení. Tyto jednotlivé odporované, ze souvislosti vytržené a tím umrtné polopravdy, jsou označovány jako kánony nebo dogmata víry. Jsou vyhlašovány za Pravdu, ač jsou polopravdou. Z horlení pro tyto polopravdy pak vznikají náboženské války. Ten, kdo citem vnímá Podstatu světa, by se ani v myšlenice nemohl hněvat, o válce proti „nevěřícím“ ani nemluví, na toho, kdo je ohnivým (fanatickým) stoupencem jakéhokoliv dogmatu. Také se nemůže vyhlašovat za hlasatele Pravdy, ani za zástupce Boha, ani inkarnaci Boha. Nejvyšším možným duchovním stupněm člověka je splynutí s živou vůlí Stvořitele, bez kánonů a dogmat. (I když tyto platí jako polopravdy nebo stupně k výstupu k Pravdě.)

**Pravdu rozumově neznáme, Pravdu můžeme jen vycitovat!!!
Pravdu nemůžeme vyslovit, Pravdu můžeme jen žít!!!**

(Viz dodržování kánonu židovských zákonů Ježíšem, jeho uzdravující vyzařování pouhou přítomností. U těch, kteří chtějí, se empatii sami nakmitávají na vyzařování Podstaty, tj. Pravdy. Tak se znovuzrozuje v Duchu, do věčnosti. Jeho vibrace, zakotvená v informačním poli země (akašické kronice) se tak stává Cestou a je dostupná každému ve změněném stavu vědomí.)

Dotazy našich čtenářů:

...již od dětství mě přitahuje téma atentátu na Reinharda Heydricha. Vždy mi přišlo líto, že životním příběhům parašutistů samotných je věnována jen velmi malá pozornost. Snažím se pochopit i duchovní význam atentátu, nerovného boje sedmi parašutistů v kryptě chrámu Cyrila a Metoděje v Resslově ulici i následné heydrichiády. Chtěla jsem Vás poprosit, zda byste byli ochotni pomoci v mém hledání....

1. Hlavní je pohled z hlediska národního a mezinárodního. Pohled v rovině duchovní je pohled pohnutek!!! Protože iniciátorem byl prezident Beneš, je třeba vyhledat jeho pohnutky. Podle svědectví jeho tajemníka, které se jeví jako nejpravdivější, byla hlavní pohnutkou k vydání rozkazu parašutistům skutečnost, že v britské diplomacii a vládnoucích kruzích na jaře 1942 rychle narůstala tendence k uzavření separátního míru s Německem s tajným přáním: nechat ty dva lumpy, Stalina a Hitlera, vzájemně vykrváčet. Beneš si uvědomil, že v takovém případě by byl osud našeho národa a státu zpečetěn. Rozhodl se tedy vyprovokovat skrývanou německou bestialitu. Rozhodl se provést čin, jehož mstivé důsledky by fašismus demaskovaly a utlumily by ohlasy, volající po separátním míru. Vybral právě atentát na Heydricha. Nemýlil se! Po Lidicích se hlas po separátním míru již ve vlivných kruzích neozval. Tajná zednářská lóže mu kývla i na odsun sudetských Němců, o kterém před tím byla jen okrajová řeč. Bez přikrašlování lze konstatovat, že zvěřské následky atentátu definitivně rozhodly o nutnosti bezpodmínečné kapitulace, tj. zničení nacismu.

2. Druhým aspektem je pohled karmický z hlediska našeho národa. Náš národ se oprávněně cítil zrazen západní civilizací a po Mnichovu jednoznačně převládla kocovina ve stylu: když jste nás Němcům dali, tak jim budeme sloužit!!! Kde byl v tomto přístupu duchovní aspekt spravedlnosti? Pouze pár „zatracených intelektuálů“, legionářů a Sokolů zachraňovalo čest národa. Z našich dějin bylo vypuštěno, jakou hanbou české „dělnické a rolnické“ třídy bylo, že byly nejpracovitějšími nádeníky ze všech národů. Češi v Německu předčili v pracovitosti a aktivitě i dělníky národů společně s Německem bojující (Italy, Španěly, Chorvaty). O české dělníky se německé firmy praly. Benešovi v Londýně vytýkali, že se mluví o odboji, když český válečný průmysl rychle stupňuje výkon. Známe svědky, kteří mi vyprávěli, jak v plzeňské škodovce, vyrábějící takřka výhradně děla pro frontu, při skončení směny v sobotu se na bráně vydávaly balíčky s rumem, sušenkami a cigaretami pro ty, kteří byli ochotni pracovat o několik hodin déle. Plzeňští Němci procházeli bez zájmu, Češi se hromadně vraceli do práce. Za rum a sušenky!!! Tak dělníci a rolníci vytvářeli národní karmu!!! A ta, jak známo, je zrušitelná jen krví. A to byla krev obětí heydrichiády. Kdyby jich nebylo, nemohl by se český národ považovat za bojující stranu. Tento aspekt byl utajován, protože se marxistům leninovcům a jejich teorii o dělnické třídě nehodil do krámu.

3. Dalším aspektem jsou sami atentátníci. Byli posláni vykonat vraždu. Jedinou možností, jak se v takovém případě nazatížit karmicky, je sebeoběť. Jsem přesvědčen, že o tom, že jdou na smrt věděli. Když ne již v Anglii, tak určitě v protektorátu. Přesto atentát provedli. Vzali na sebe národní úkol sebeobětování. Jsou to nedocenění hrdinové par excelans!!! Sebeobětovali se v boji s temnotou. Tím, že padli, smazali i karmu vraždy z hlediska věčnosti. Dnes by byli stejně mrtví, kdyby atentát neprovedli, ale byli by mrtvými zlomenými ubožáky i ve věčnosti. Takto stoupli do Světla jako lidé, usilující v rámci svých možností a vědomostí o spravedlnost. Často se za ně modlím. Jsem jim vděčný za to, že nejsem příslušníkem národa zlomených lidiček, ubožáků, lizajících knutu zločinců. (J. Staněk)

Jestliže tedy schvalujete z duchovního hlediska atentát na Heydricha, tedy teror, jaký je rozdíl mezi terorem tímto a třeba čechenským nebo palestinským?

Rozdíl je zásadní. Atentát na Heydricha byl proveden za války, proti vojenskému funkcionáři, který sám organizoval teror vůči obsazenému národu, civilnímu obyvatelstvu, připravoval genocidu. On sám ostentativně a programově nedodržel přirozená a lidská práva člověka, proto jimi nemohl být chráněn!!! Zde platilo antické: Vražda na tyranu není zločinem!

Teror islámský je veden v době míru proti civilnímu obyvatelstvu, které je bráno jako rukojmí pro politické požadavky. Jeho cílem je bezuzdným vražděním bezbranných podlomit vůli k sebeobraně většiny. U lidí má být vyvolán pocit, že lepší je být živým otrokem než obětí atentátů. Islámské teroristické odvoláním se na Alláha podlamují do budoucna existenci islámu. Kdyby Bůh jiných náboženství chtěl, aby dotyčné oběti atentátů nežili, stalo by se tak okamžitě. Podle teroristů je Alláh vlastně bezmocný a potřebuje si na zabíjení najímat je!!!

Boj terorem za politická práva může být za jistých okolností ospravedlnitelný: protivník je „rozdílem vah“ výzbroje a peněz silnější, sám nedodrží přirozená a lidská práva apod. V takovém případě je "ospravedlnitelné" útočit na vojenská nebo hospodářská zařízení, nebo na tuto politiku provádějící činitele.

Tento rozdíl ve zdůvodnitelnosti teroru je nejlépe patrný v sankčních opatřeních protivných stran. Každý si představí, jaký teror by rozpoutali nacisté jako odpověď na teror typu islámského. Jak by jednali s rodinou atentátníka, s obcí! Jak by jednali se zajatými atentátníky. Oproti tomu jak jednají izraelci s rodinami atentátníků, kteří zabili stovku lidí: pouze je vystěhují a bagry jim zbourají dům. A Američané? Hádají se s právníky o lidská práva teroristických zajatců. (J. Staněk)

Vážený pane Staněk, se zájmem jsem přečetl Vaši knihu „Duchovní vývoj lidstva“. Na str. 13 se zmiňujete o pro mne novém negativním filozofickém směru, a to ekologismu. Prosím Vás, kdybyste mohl jmenovat alespoň jednoho představitele tohoto směru u nás či ve světě a jeho dílo, z něhož odvozujete svou myšlenku, že ekologismus staví přírodu na místo Boha...

Vážený pane, ve svém životě jsem se nesetkal s jediným představitelem, či členem ekologického hnutí, který by byl duchovního založení, který by mluvil o Bohu, o smyslu lidského života. Tím neříkám, že mezi ekologisty nejsou věřící. Jestliže však mluvím o ekologitech, je třeba je nejprve definovat. Já je chápu jako ty, kteří hlavní krizi vidí v poškozování přírody lidstvem. Duchovní lidé naopak chápu jako ty, kteří hlavní krizi vidí v krizi člověka, lidské společnosti, v neplnění zadání lidstva, které mu dal Stvořitel. Ekologické škody jsou druhotné a jsou karmickým následkem znepráčetnění lidí a jejich vlád... (J. Staněk)

Také jste dostali poštou nebo e-mailem burčující dopisy od tzv. kontaktérů s „vesmírnými lidmi“, jejichž vesmírná flotila v čele s Astartem Šeronem čeká na to, aby Zemi pomohla a předala přes vyvolené lidi řadu poselství? Jelikož na toto téma dostáváme mnoho dotazů, zde je na celou záležitost náš názor:

Po vydání Wellsovy „Války světů“ se začali vyskytovat lidé, kteří viděli záhadné létající předměty (UFO), záhadné malé mužíčky, (do té doby jen hejkalý a hastrmany) a kteří po zahájení kosmických letů již přímo s „ufouny“ hovořili nebo jim tyto ukazovali jejich kosmické létající talíře, či je přímo unášeli.

Zatímco v minulosti, kdy po tisíce let tajné služby neexistovaly, lidstvo žádné havarované létající talíře nenacházelo, nyní jich je v ne- jen v USA, ale i na celém světě přehršel. Jakmile je dotyčný kontaktér objeven, ihned se také objeví tajní agenti, kteří všechny stopy odvezou a pozorovatele umlčí. „Skrýtá vláda mocných tohoto světa“ prý chce zabránit kontaktu lidstva se světovými civilizacemi, neboť tyto prý chtějí na zemi obnovit ráj.

To je důvod, proč tyto vesmírné civilizace kontaktují nejvyspělejší duchy na zemi - kontaktéry, kterým sdělují „do té doby neznámé poznatky“, že lidé se mají mít rádi, mají chránit přírodu, mají mít pozitivní myšlení, mají na sobě pracovat, odstranit egoismus. Řada kontaktérů o tom v tomto smyslu napsala knihy. To, co je v knihách napsáno, může v podstatě podepsat každý člověk dobrého srdce. Kontaktérská sdělení obsahují řadu dílčích pravd o duchovní nevyvinutosti člověka, o chodu hmotné spravedlnosti pro jednotlivce a společnost jako celek. Obsahují však řadu předpovědí, z nichž se však nesplnila ani jediná.

Bedlivě jsem sledoval každý článek (většinou v okurkové sezóně), každou knihu a každou fotografii „kontaktérů“ po celých 40 let. Vše řečené se mi v podstatě líbilo, ale pořád mi něco vadilo. Nebyl jsem schopen definovat, co. Nebyla to jen námitka, že „ufouni“ mohou přistát se svou technikou kdekoliv a kdykoliv a je po schovávačce dětského typu, doprovázený legračními výmluvami, proč to nejde. Až jsem přišel před 15 lety na nápad, anonymně, tj. bez sdělení „anamnézy“ obejít známé citlivce a diagnostiky s přáním o charakteristiku kontaktérů vyciřováním či automatickou kresbou. A ejhle!!! Objevil se jeden společný fenomén pro kontaktéry a autory knih o setkání s „ufouny“:

Nemají sedmou čakru!!! (Myšleno tak, že nemají vyvinutou 7. čakru duševního těla.)

Prakticky to znamená, že nejsou schopni kontaktovat a vnímat věčnost, nehmotnou duchovní dimenzi, nadčasovost, Boha. Pomocí smyslů duše, tj. jemnohmotného těla, jsou schopni vnímat astrální dimenzi, tj. dimenzi ještě spjatou s hmotnou úrovní. V ní se pohybují a jednají astrální bytosti, mimo jiné i "ufouni", tj. duše zemřelých lidí technických civilizací ve vesmíru. Oni nemohou dále, protože je v nízké astrální rovině drží „vědecko-technický fantas“, že jediným smyslem existence člověka je technický rozvoj, který mu má umožnit stát se "pánem vesmíru".

Okamžitě se mi vyjasnilo, co mi vadilo:

- nemají smysl života člověka ve vesmíru
- Boha zastupují vesmírné flotily
- existují jen dimenze hmotné, tj. náš vesmír, ale ovšem geniálně ovládnutý flotilami „ufounů“

Jako nesmírně zajímavá se mi vyjevila skutečnost, že tyto kontaktéři mají často relativně čisté nižší úrovně člověka - čakry. Vesměs jsou to tedy velmi hodní lidé. Dlouho jsem uvažoval o tomto zvláštním fenoménu.

Zatím jsem, po mnoha konzultacích, dospěl k tomuto závěru:

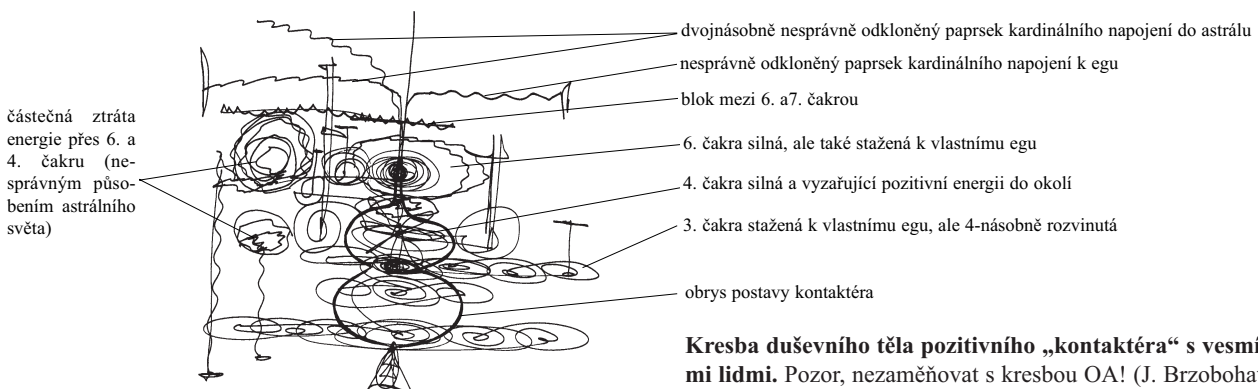
Kontaktéři a „vesmírní lidé“ jsou materialisté a ateisté s dobrým srdcem i pozitivním myšlením, kteří vši silou usilují o zlepšení stavu lidstva, o ráj na zemi, ale protože „odvrhli kámen úhelný“, tj. snahu o přiblížení tomu, který je stvořil, což je hlavním posláním života člověka na zemi, vše ostatní již jde „šejdrem“. (Zapneme-li špatně první knoflík na kabátu, všechny ostatní „dobře“ zapnuté to nemohou spravít.) „Od Boha se to stalo a je to podivné v našich očích“ říká o takovém stavu evangelium. Není-li moudrost postavena na pojmu Boha, stává se pošetilostí! Stává se nepřičetným úsilím bez jakéhokoliv plodu, které končí šílenstvím s přiblížující se smrtí těla.

Ateizmus, jako výchozí princip, je strašný trest. A těm lidem není pomoci! Oni se ze všech sil snaží být dobří, ale sklizeň nepřichází žádná! Staří lidé říkali: „Bez božího požehnání marné lidské namáhání!“ Co sdělit člověku, který chce do nebe odletět v kosmické lodi!!!

Fenomén kontaktérů nahrazuje v současné době komunisty. Jde o totéž. Zoufalství ze špatného stavu společnosti kombinované s ateizmem. Takoví byli před sto lety naivní řadoví komunisté. Za takové situace pak přichází příležitost pro darebáky - organizátory lepších zítřků - Staliny, Leniny, Pol-poty, Mao-tse-tungy apod.

Návod na ráj na zemi podle návodu „vědeckého světového názoru“ marxismu-leninismu zkrachoval, a tak se tedy objevuje pro lidi bez 7. čakry jiný návod: „ufouni“ nastolují onen ráj, když však předtím zlikvidují tři čtvrtiny lidstva jako ráje nehodného. Ovšem pomocí lásky Aštara Šerana k lidem, Velkého bratra, který to musí udělat, protože jej nechtějí poslouchat prostřednictvím kontaktérů!!! (J. Staněk)

Pozn.: Z výše uvedeného však nevyplývá, že se bráníme myšlence o jiných mimozemských civilizacích. Naopak, jsme o nich pevně přesvědčeni a v naší práci se často s touto skutečností setkáváme. Více např. v naší připravované knize „Člověk jako víceúrovňová bytost - 2. vydání“.

Kresba duševního těla pozitivního „kontaktéra“ s vesmírnými lidmi. Pozor, nezaměňovat s kresbou OA! (J. Brzobohatá)

Názory Agape na některé články, které se objevily v našem tisku:**Změna tvarů hlaviček dětí** (Lidové noviny, srpen 2003)

Lucie Ondříčková v článku, pojednávajícím o antropologických změnách mládeže za posledních sto let píše: „Kromě tělesné výšky a váhy (zvětšování) antropology zajímají i jiné údaje. Například rozměry hlavy. Pro naši populaci byla typická kulatá hlava. Ukazuje se ale, že především o 80. let 20. století se české hlavy neustále zužují a prodlužují. Tento trend je patrný i v jiných zemích, např. v Polsku nebo Německu. U nás jde ale o poměrně rychlý proces. Zatím nevíme, proč tomu tak je, říká docent Pavel Bláha z Přírodovědecké fakulty UK.“

Čtenáři knížek Agape si zajisté vzpomenou na popisování téhož v knize „Láska muže a ženy z pohledu duchovních a duševních sil (1997)“, kde jsou nastupující změny hlaviček nejen vyobrazeny, ale i je zaznamenán jejich procentní vývoj, přicházející generace člověka. Jak v knize výše zmíněné, tak v nové knize „Svatý grál a energie života“ je zdůvodněno, proč je v Česku tento vývoj nejmarkantnější!

Jaká budoucnost čeká svobodu (Lidové noviny, 30.8.2003)

J. Diensbier komentuje v příloze LN novou knihu jednoho z nevlivnějších amerických politologů „Budoucnost svobody“ z počátku roku 2003.

Pro čtenáře knih Agape je kniha pozoruhodná tím, jak se příčiny krize euroatlantické aliance pozoruhodně shodují s příčinami, které jsou uváděny v naší knize „Duchovní vývoj lidstva“. Je tam dovozováno, jak demokracie bez duchovního náboje samočinně vede k diktatuře průměru a podprůměru, k vládě populistů, lidem podbízejícím se davu. Tento přesun moci vede k tomu, že „vysokou kulturu“ ve společnosti nahradila populární hudba, akční filmy a TV programy v hlavních vysílacích časech. Slávu zpěváka dříve určovalo kdo ho oceňuje, dnes závisí na množství obdivovatelů. Kvantita se stala kvalitou“.

Může se však velké množství lži stát pravdou? Ze společnosti vymizelo vnímání duchovních zákonů stvoření, za vůli Stvořitele je vydávána vůle lidu, vyjádřená ve volbách. Ale ve volbách vyhrál i Hitler a u nás komunisti v roce 1946, ale každý člověk s vnitřním vycitřováním vnímá, že se moci chopili zločinci.

„Demokracie politických stran, profesí, církví, kulturních institucí vedla k růstu moci konzultantů, fund-riserů, lobbystů, populistických politiků a kazatelů, k nahrazování autority podbízením k úpadku profesionální a lidské cti ve jménu úspěchu. Odpovědnost nahradily průzkumy veřejného mínění. V důsledku toho si Američané nejvíce váží Nejvyššího soudu, armády a Federálního rezervního systému, které jsou izolovány od tlaků veřejnosti a operují „nedemokraticky.“ (Rozuměj od tlaků politiků a operují podle nadřazených principů.)

Smrt a sebevraždu elit je nejlépe vidět na natáčení holywoodského velkofilmu Titanik, totiž v tom, jak se lišila skutečnost od děje filmu, píše Zakaria. Podle velkofilmu se pasažéři 1. třídy bezohledně drali do záchraných člunů, Na skutečném Titaniku byli ale v 1. třídě zachráněny všechny děti a ženy s výjimkou pěti, které se rozhodly zemřít se svými manželi. John Astor, nejbohatší Američan té doby, protlačil ke člunu svou ženu a sám zůstal na palubě. Ben Guggenheim přenechal své místo neznámé ženě a při loučení žádal o jediné: „Řekněte mé manželce: hrál jsem rovně až do konce. Žádná žena nesmí zůstat na palubě lodi proto, že Ben Guggenheim byl zbabělec.“ Někteří z nejmocnějších mužů světa se podrobili nepsanému zákonu cti, i když to znamenalo smrt. Tvůrci filmu změnili příběh z dobrých důvodů, píše Zakaria. „Nikdo by tomu dnes nevěřil!!!“

Osvobodili jsme naše horní třídy od jakéhokoliv smyslu pro odpovědnost a ony nám to s radostí vracejí. (Rozuměj od odpovědnosti Vyššímu principu.) Novou západní elitu představují chytří absolventi unversit, kteří se vydávají za obyčejné lidi. (Rozuměj za lidi bez vyšší odpovědnosti.) Mají obrovskou moc, ale řečeno slovy R. Kiplinga - moc bez odpovědnosti, odvěkou to výsadu děvky. S ducha-prázdnotou elitou se demokracie stane prázdnotou skořápkou, nejen nedostačující, ale potencionálně i nebezpečnou, protože povede k manipulaci svobody a k úpadku života společnosti. (Nakonec k diktatuře bezzábranných zbohatlých zločinců.)

Naproti tomu naše kniha „Duchovní vývoj lidstva“ nabízí východisko jiné: nutnost vytváření společenských elit výhradně na charakteru, rodině, dlouhodobém chování s tím, že šlechta a kasty neměly být zrušeny, ale revolucí mělo být umožněno všem stát se reálně šlechtici (po splnění předpokladů). Bez duchovního náboje, tj. bez definovaných vyšších principů a bez duchovní elity nemůže demokracie existovat a přežít.

Češi políbili nohy Kalkimu (Phoenix duben 2003)

(Pojem Kalki v hinduistické spiritualitě: poslední desátý prorok, přímé vtělení Boha - stvořitele, více než syn boží.)

Citace: „Pak nastala chvíle otázek a odpovědí“, vrací se ve vzpomínkách Judita. Každý se krátce mohl zeptat na co chtěl, co ho trápilo či zajímalo. Přišla opět řada na Josefa: „Přál bych si políbit Ti nohy za celou Českou republiku.“ Políbení nohou avatara neznámá pouze projev nejvyšší úcty a pokory, znamená hlavně boží milost... Přes nohy jde dráha k srdci. Políbíte-li komukoliv nohy, dotknete se jeho srdce. „Kalki se podíval jakoby do stropu“ pokračuje Josef „a zamyslel se, cítil jsem jak si promítá dějiny České republiky.“

„Ano“, říká Kalki, „Česká republika mnoho trpěla, zaslouží si milost.“

„Dostal jsem pokyn k samotnému aktu. Tento zážitek si ponechám jen pro ústní vyprávění pro opravdové zájemce.“

Každý čtenář tohoto článku si může být jistý, (vyjádřeno slovy J. Kořenka), že získal boží milost.

Komentuje „lučavka královská“ na inkarnované Bohy, Syny člověka, Ježíše, Parsifaly a podobné hodnostáře Josef Staněk:

1. Neučiníš sobě jakoukoliv představu o Bohu, protože jakákoliv představa či obraz je jeho snížením! (Člověk za celý svůj život v těle nepřejde do styku s dokonalostí, proto o ni nemůže mít představu.)

2. Zákony hmoty se řídí polaritou, tj. zákony rovnováhy. Z toho je odvozen zákon: Oko za oko, zub za zub! Kdo se pokloní hmotnému, pokloní se zákonu hmotného, tj. satanovi. Proto se biblí jako červená nit vine idea: Zachoval jsem si x tisíc mužů v Izraeli, kteří neklonili kolena před hmotným!!! Žádný člověk, který má jen pojem o Živém Bohu, by se nesnížil k tomu, aby si nechal líbat cokoliv, prokazovat pocty, náležející pouze Živému Bohu od v Česku se často vyskytujících devotů, kteří totéž činili císaři, papeži, Masarykovi, Hitlerovi, Stalinovi a nakonec Brežněvovi. Syfilitik Gottwald dokonce v básni českého básníka V. Nezvala přímo vystoupil z Jitřenčina čela, tedy z čela bohyne moudrosti!!!

3. Mimořádné schopnosti lidí jsou ukryty v každém člověku. Pouze jeho osobní vedení (duchovní) je nedovoluje otevřít, neboť jejich použití by jej přivedlo k pýše a tím k pádu. Za určitých okolností jsou tyto schopnosti jednotlivcům otvírány při narození. Jako dar, z něhož dotyčný bude skládat velmi přísné účty, někdy také při úrazech tělesných i duševních jako následek šoku a poruchy přirozenosti. (Jasnovidnost a schopnost léčení po úrazech, pobýtech v blázcích, duševních šocích.) Lidem, takto poznamenaným, není co závidět. Jejich účet na konci života bude mnohem tvrdší! Ze zázračných dětí obstál jedině Krišnamurti. Teosofisté jej objevili v Indii a vodili jako „medvěda“, po Evropě, aby ukazovali jeho schopnosti. Krišnamurti to v jednom okamžiku prohlédl, zrušil svoje „božství“, vymánil se teosofům a odešel do ústraní na mnoho let. Poté vystoupil z izolace a vyhlásil zásadu, že hledání Pravdy je pout' zemí bez cest. Začal „učit“ svobodnému duchovnímu hledačství, proslul znamenitými promluvami a dialogy, které měly jen ten cíl, že urychlovaly duchovní vývoj naslouchajících. Odkazují na Lazarevovy knihy, kde autor často zmiňuje, jak často těžce poškození ruští mrzáci jsou reinkarnováni bývalí slavní avatari a léčitelé, kteří svou dispozici v minulém životě zneužili k sebestřednosti místo ke službě tomu, který je jimi vybavil!

Protože jsem v Česku, je nutné to zakončit vtipem:

Svatý inkvizitor se modlí před křížem: „Pane Ježíši, děkuji ti, že jsem ti mohl sloužit, když jsem toho kacíře natahoval na skřípec, aby se přiznal.“

Najednou slyší hlas: „Máš štěstí...“

„Ano, mám štěstí, že jsem mohl udělat takovou hranici, kde krásně shořel.“

Hlas opět: „Nech mě domluvit! Máš štěstí, že mám přibité nohy, jinak bych tě nakopl!“

(Poznámka: Podrobněji o vlastnostech Parsifala v naší knize „Svatý grál a energie života“.)

Profesor Koukolík odhaluje příčinu fenoménu existence mimo tělo.

V článku LN „Lidé se občas vznášejí nad svým tělem“ a v rozhlasovém pořadu Meteor neuropatolog MUDr. František Koukolík, dle jeho názoru, objasňuje příčiny fenoménu, kdy mnozí lidé ve stavu krajního stresu, případně klinické smrti mají pocit, že vystupují z vlastního těla. O podobných prožitcích, píše se v článku, hovoří i zcela zdraví lidé. Zmiňují se o nich např. i německý básník Goethe nebo také císař Karel IV ve svém životopise.

V příloze LN je dále popisován fenomén takto: „Spadla ze mě veškerá tíseň. V klidu jsem se díval z výšky na své tělo, které odpočívalo na nemocničním lůžku. Pozoroval jsem lékaře, jak se pokoušejí mne, jako bezvládného pacienta, probudit k životu.“ Tak často popisují zážitky lidé, které oživovali na jednotce intenzivní péče. (Proboha, jakými smysly to pozoroval ty lékaře, když ležel v bezvědomí a měl oči zavřené!!!)

A jak to údajně vidí neuropatolog: „Nedávno sledovali neurologové ženu, která trpěla epilepsií. Součástí předoperační přípravy bylo velmi jemné elektrické dráždění kůry pravého temenního laloku mozku v místě zvaném angulární závit. Když se zvýšila intenzita dráždění, cítila pacientka, že je mimo tělo. Řekla: Vidím sama sebe shora, ležím v posteli, ale vidím jen své paže a nohy. Při dalším zintenzivnění podnětu nemocná sdělila, že se dívá shora na své vlastní tělo a současně pluje ve výšce asi dvou metrů nad postelí. Místo, které lékař dráždil, nebylo zdrojem epileptických záchvatů. Jeden z klíčových informačních uzlů mapy našeho tělesného schématu objevili tedy odborníci víceméně náhodou. Zjistili také, že jeho umělé podráždění vyvolává iluzi zkracování a pohybu končetin nebo zdání pobytu mimo tělo a shlížení na něj shůry. Iluze (?) zřejmě vzniká kvůli porušení slučování dotykových a dalších informací z těla se zprávami o poloze hlavy, které plynou z vnitřního ucha. V kritických stavech, za něž můžeme považovat srdeční zástavu a kříšení, se vážně narušuje zásobování mozkové kůry krví a kyslíkem. Některé části mozkové kůry pak zpracovávají informace odchýlně. Výsledkem může být řada neobvyklých iluzorních prožitků. Iluze, že lidé vystupují z vlastního těla, mezi takové prožitky patří.“ Konec citace.

A nyní komentář Agape: Lidé, kteří popírají existenci duše, tj. marxisté-leninovci, dialektičtí materialisté a nositelé vědeckého světového názoru jsou z častého výskytu fenoménu pobytu mimo tělo vyvedeni naprosto z míry. Protože jev poráží sám základ jejich názoru, jde logika a příčetnost stranou. Považte přímo citovaný článek.

Tam se na počátku tvrdí, že se pacient v bezvědomí, tedy se zavřenými očima, dívá na lékaře, kteří oživují jeho tělo a dialektickým materialismem je předkládána příčina: dráždění laloku. Pro mě jako „tmáře“, kterého „světlo“ vědeckého světového názoru neosvítilo, je snadno pochopitelné, že drážděním mozku je možné vyvolat zmatené paměťové směsi, zmatené tělové dojmy, ale nikdy skutečné děje, které se kolem mne odehrávají a které se nikdy předtím nestaly. Tím méně děje, které se odehrávají jinde, což se také stává. (Navíc je nemohu vidět vlastními smysly!)

Je na uvážení příčetnosti lidí, kteří tvrdí, že fenomén zpětného vidění celého vlastního života, mnohem prokreslenějšího, než byl viděn v životě smysly, je důsledek dráždění angulárního závitu. My „tmáři“ to máme jednodušší - duše vystoupí z těla a vidí jevy smysly duše, které jsou mnohem dokonalejší, neboť přestala působit clona omezenosti hmotných smyslů těla.

Jaká je to síla, která nutí vystupovat nositele vědeckého světového názoru ve sdělovacích prostředcích s protilogickými úvahami a pracovníky těchto sdělovacích prostředků tyto články a rozhovory publikovat??? (Že by snaha zahlušit pochybnosti o své představě světa a života?) Jak může vysvětlovat jev někdo, kdo jej nezažil a nemá tedy o tom žádnou představu? Dává vědecká hodnota atestaci vyjadřovat se k jevu, s nímž nemá vlastní zkušenost?

Autor komentáře vlastní zkušenost má, několikero a nevznikla v důsledku zdravotního kolapsu. (J. Staněk)

Vrah amerického potratového lékaře a jeho bodyguarda se těší do nebe!

K smrti odsouzený vrah potratového lékaře Paul Hill, presbyteriánský pastor, nepožádal o milost a neprojevil žádné projevy lítosti. Podle jeho slov se na smrt těší, neboť jej za jeho boj proti potratům čeká nebe.

Mýlí se, stejně jako islámští teroristé. Kdyby Bůh chtěl potratového lékaře zbavit života, učinil by tak např. infarktem či autonehodou. Vrah jednal za Boha, což je nejtěžší karmická zátěž. Je projevem naprosté ztráty pokory, je to hřích proti Duchu. Drží pod pažďím evangelium a cituje z něj, že Ježíš údajně řekl: „Jděte do celého světa a vražděte ty, kteří vás neposlouchají!“

Bude v nebi svatých inkvizitorů.

Recenze:

Kniha o Anastázií, podnikatelský podvod nebo pomoc?

Také u nás se objevily knihy ruského podnikatele Vladimíra Mergeho o sibiřské jasnovidce a jejím synovi, které vyvolaly nebývalý poprask nejen v Rusku (milion prodaných výtisků), ale i v dalších zemích, včetně naší. Její hodnocení jednotlivci je krajně protikladné: od nadšeného přijetí jako slova avatara naší doby po úplné odsouzení jako podnikatelského podvodu, jehož cílem je zbohatnutí z příjmu za knihy a cedry.

Již podle této protikladné reakce je můžeme zařadit mezi obdobné knižní „úklady“ jako Rampovo „Třetí oko“, Redfordovo „Celestýnské prorocství“, dále „Poselství od protinožců“, „Hovory s Bohem“ apod. Všechny tyto knihy se kromě „bestsellerovského“ přijetí čtenáři (po původním odmítnutí nakladateli) vyznačovaly třemi znaky:

1. obsahovaly tušené, avšak dosud nevyřčené dílčí pravdy
2. směřovaly reálné děje s ději v astrální neboli snové dimenzi
3. jejich čtení silně rozkmitávalo třetí oko.

Viděl jsem záchvaty zuřivosti rozumářů nad popisy dějů v astrálu, které oni ovšem promítali do hmotné úrovně. Přemýšlel jsem, proč v knihách tato směs je, proč ji tam autoři vložili. Teprve poté, co mi několik rozumářů řeklo, že jak narazili na první astrální děj, tak knihu zahodili, jsem pochopil:

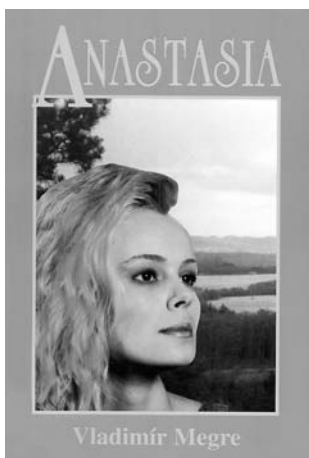
Směs reálného a astrálního je vytvořena proto, aby vytěsnila rozumáře z poučení, která díla přináší!!!! Rozumáři jsou pachatelé krize lidstva a proto nesmí být varováni popisem božích mlýnů, které nastolí opět rovnováhu!!! Tato směs je geniálně vsazený blok, který vyřadí nevhodně.

Anastázie o tom říká: „Kdo chce věřit, že existují, pro toho existují i s účinky, které popisují. Kdo nechce věřit, pro toho jsem výmyslem.“

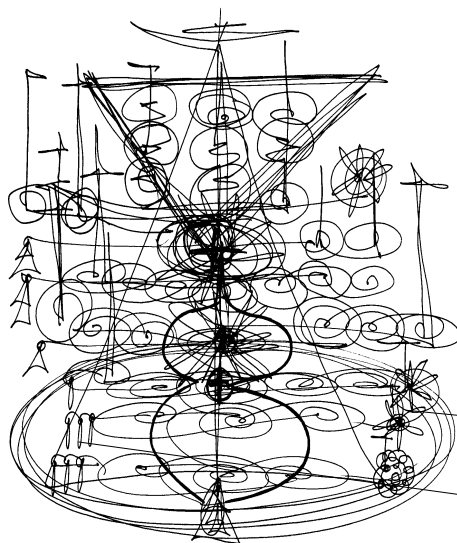
Jak tedy vyhodnotit sérii knih o sibiřské jasnovidce, napsaných naivistickým jazykem, velmi nedokonale přeložených, bez literaturně formálních kvalit? **Velmi kladně!!!** Je vhodné je pozorně přečíst, neboť podávají dílčí pravdy, vhodné k přežití rodů i národů. Které?, např.:

- zastavit odtrhování člověka od přírody
- zastavit rozklad rodiny
- všichni péči při výchově dětí věnovat nejen rozumové, ale i citové, duchovní oblasti
- obnovit vztah člověka k půdě, práci se zemí, chápání světa rostlin
- hlubší význam sexuality
- poukaz na vyzářování vesmíru (pro čtenáře knihy „Svatý grál a energie života“ vyzářování grálu), které je zachycováno živými bytostmi, zejména stromy. Nejvíce je to sibiřský cedr určitého stáří, u nás duby a lípy. (Odtud posvátné stromy.)
- Léčení prostřednictvím stromů. Viz u nás druidové a jejich magické spojování nemocných s "bratrskými" stromy prostřednictvím vložených vlasů nemocného. Strom pak doplňuje životní energii na dálku.
- vyzářování míst a domova
- dolmeny jako spojovací kanály do záhrobí
- myšlení a slova jsou energiemi, které tvoří
- úcta k předkům
- a dalších dvanáctkrát dvanáct upozornění. Ovšem jen pro „zvané“!!!

(J. Staněk)

1. díl ze série knih V. Mergeho
Vyd.: V. Lymarenko-Novodarská
v Praze r. 2000
ISBN 80-238-5578-6
k dostání volně v knihkupectvích

Automatická kresba potvrzuje, že kniha vyzářuje čistě a v trojnosti boží. Silně rozvíjí všechny čakry duševních těl, zvláště pak první tři čakry a 6. čakru. Podrobný popis kresby by přesáhnul rámec tohoto občasníku.

Pozitivní zesílení z napojení na přírodní síly a energie

Pozitivní zesílení z napojení na bytostné přírody

**Automatická kresba vyzářování knihy
Anastasia (J. Brzobohatá)**

Cestování:

Od Atlantiku k Pacifiku

Miluji hory a obzvláště na kole to má svoje kouzlo. Do výčtu hor, které jsem ještě neprojel, mi chyběly mimo jiné i jihoamerické Andy. „A když už zaplatím tak drahou letenku, proč bych se nepodíval i trochu kolem?“ říkám si a tak vzniknul v mé hlavě projekt, který kromě And zahrnoval i přejetí jihoamerického kontinentu z východu na západ, tj. Z Uruguaye, přes Argentinu, do Chile.

Uruguay, Montevideo, 28.11.2002: Letiště v Montevideu, což je hlavní město Uruguaye, je maličké a lehce ošuntělé. Hned vedle letiště dávám za plotem dohromady kolo, obskládávám jej brašnami a odjíždím do centra města hledat poštu, odkud bych mohl poslat přepravní tašku na kolo na české velvyslanectví v Santiagu de Chile, kde si ji podle domluvy vyzvednu až těsně před odletem. Město samotné, abych pravdu řekl, mě moc nezaujalo a je fakt, že kdybych nemusel jet do centra na poštu, asi bych sem ani nejezdil. Rovnou z letiště bych to vzal podél pobřeží pryč. Města беру většinou jen jako nutné zlo a pokud to jde, obloukem se jim vyhýbám. Montevideo jsem projel po nekonečně dlouhém nábřeží, které je tu rájem pro místní milovníky sportu. Vede tu cyklistická stezka, hned vedle běhají lidé všech věkových kategorií a celý pás písčité pláže, dlouhý minimálně dvacet kilometrů, je obestavený hřišti, kurty a plácky na všechny možné druhy sportu. Jen ten oceán je barvy kakaa, což zapříčiňuje úplně hnědá řeka Río de la Plata, která mezi městy Buenos Aires a Montevideo ústí v několik desítek kilometrů širokém zálivu. Tak tady bych se nevykoupal ani za nic, i když má voda minimálně 23°C a přestože se tu pár lidí i takto navečer koupe. Slunce je již téměř za obzorem a já stále nemohu najít „místečko“ na přespání. Teoreticky by se dalo přespat v těchto končinách již na prázdné pláži, ale při větru, který zde fučí, bych byl do rána celý zavátý pískem.

Sláva - konečně se na mne usmálo štěstí. Bohužel je to jen vyložená nouzovka. Mezi domy je jakási proluka zarostlá vysoká trávou. Ani nestavím stan, abych na sebe zbytečně neupozorňoval a jen tak ulehám do spacáku.

Vnitrozemí Uruguaye, 29.11.2002: Od pobřeží jsem odbočil do vnitrozemí asi po 150 km jízdy po pobřeží. Voda tu byla stále ještě zabarvená dohněda a přímořská městečka s hotely na hlavní třídě mě moc neuchvátily. A navíc jsem jel přesně proti silnému větru, což naprosto nesnáším. Krajina mi tady silně připomíná Nový Zéland - nádherně zelené oblé kopce, řídké porostlé stromy nebo keři. Za plochy, které začínají už těsně u silnice, se pasou krávy, koně a ovce. Aut tu jezdí docela málo, jejich frekvence se zvyšuje jen kolem větších měst. Silnice jsou zčásti asfaltové, zčásti hlinité, kvalitou až na výjimky to není žádná sláva.

„Ty kopce mi ale lezou do noh“ říkám si, když ve spalujícím vedru šlapu už snad dvacáté stoupání. Nahoru se dřou spousty minut, dole jsem za pár desítek vteřin. To si člověk ani neodpočine. Tak si alespoň zpestřuji jízdu pozorováním přejetých hadů, ještěřů a různých, pro mě neznámých zvířat. Někteří ti hadi jsou ale pěkní macci a já zvažuji, jestli mám i nadále spávat jen tak nalehko v přírodě.

Charakter města Minas, kam jsem po chvíli dojel, odpovídá přesně tomu, co si představuji pod pojmem latinsko-americké městečko. Nízké baráky, v centru sice upravené, ale jinak docela zanedbané. Uprostřed města je centrální park čtvercového půdorysu, osázený spoustou stromů a jiné zeleně, v jehož středu se tyčí nějaká socha. Kolem parku stojí vedle sebe všechno, co může turista ve městě hledat - informační centrum, banka, městský úřad, policie, kostel, lepší restaurace a pár obchodů. Jak jsem později zjistil, všechna města této velikosti (několik desítek tisíc obyvatel) vypadají úplně stejně. Po vydatném obědě pokračuji dál. Stoupání jsou delší, což mi paradoxně vyhovuje. Nahoru jedu jen tak lážo plážo a dolů pak dlouho bez šlapání. Charakter krajiny i zde se nemění. Pastviny od horizontu po horizont, jen někde je více stromů nebo přibudou kaktusy či palmy. Já mám zelenou barvu rád a tak se mi tu líbí. Navíc jako správný cykloturista nehodnotím okolí jen vizuálně, ale poslouchám i zvuky přírody, cítím vůni pastvin a stromů a vůbec odcítuji „vibraci“ celé okolní krajiny. A z tohoto všeho mám v Uruguayi velmi dobrý pocit. Jsem moc rád, že jsem sem jel.

Uruguayský déšť, 4.12.2002: Pršelo celou noc a pršelo i ráno a to velmi silně. Čekal jsem do devíti hodin, ale obloha nevypadala, že by se chtěla umoudřit a navíc se půda, na které stál můj stan, začala měnit v bažinu, takže mi nezbylo nic jiného, než vše sbalit, navléknout na sebe pláštěnku tvaru ponča a neoprénové návleky na boty a vyrazit odtud pryč. Návleky vzaly za své během pár minut jízdy a v botách mi čvachtalo jako v rybníku. Pláštěnka by byla sice dobrá, ale nesmělo by tak foukat. Vítr s ní lomcoval jak s kusem hadru, takže jsem musel její zadní konec přichytit vzadu za sedlem a vepředu si ji přidržovat zesponu rukama na řídítkách. Pomohlo to, ale výsledkem byla děsně strnulá jízda, u které jsem se nemohl ani pohnout, aby ve větru drželo její „přichycení“. Z nebe se valily takové proudy vody, že na silnici byla stabilně minimálně pěticentimetrová vrstva vody. Protijedoucí kamión mě vždy nahodil tak silnou sprchou, že to až bolelo. Asi tady prší poslední dobou dost, neboť okolní krajina je celá totálně pod vodou. V jednu chvíli byla pod vodou i silnice a proud vody, který zde valil, byl však tak silný, že jsem měl co dělat, abych nespádl z kola. Večer jsem si vybalil věci z brašen a s hrůzou zjišťuji, že naprosto vše mám mokré. Až do poslední nitky! Já blázen! Jezdím už tak dlouho a pořád zůstanu nepoučen! Vždyť už dávno přece vím, že si věci musím zabalit nejdříve do igelitových sáčků a ty až pak do brašen! Po horké sprše si tak musím na sebe navléci mokré věci. Mám však s sebou slivovici, takže nějakého nachlazení se nebojím.

Po osmi dnech a asi 900 ujetých km jsem se s Uruguayí rozloučil. Přes 3 km dlouhý „Puente Internacional“ (Mezinárodní most) u města Paysandu jsem přes řeku Uruguay bez problémů přešel do Argentiny.

(Volně z knihy „Pohled do duše cyklotrempa - Uruguay, Argentina, Chile“ - A. Červený, možno objednat v Agape, 130 Kč)

Takhle podobně vypadá celá Uruguay - pastviny kam až oko dohlédne. Za celou dobu jsem nepotkal jediné obdělávané pole nebo sady, kde by se pěstovala zelenina či ovoce.

(pokračování příště - Argentina)

V Občasníku budeme také uvádět novinky, akce a přednášky nejen naše, ale i těch, se kterými názorově souhlasíme.

Ve dnech 28.7. - 1. 8.2003 proběhlo setkání s dr. Staňkem s názvem Sattva v Opočně. Z této akce je pořízena digitální nahrávka, která se ještě zpracovává. Je to celkem asi 15 hodin nesmírně zajímavého vyprávění a besed na nejrůznější témata. Popis jednotlivých témat nahrávek se nám snad podaří vypracovat do vydání příštího Občasníku. Ve dnech 16. a 19. 10. 2003 proběhlo další setkání s dr. Staňkem (hotel Panorama), ze kterého by měly být nahrávky také (Doba uzávěrky tohoto čísla byla před tímto datem.) **Nahrávky budou k dispozici buď ve formě CD nebo MP3.** Počet a ceny jednotlivých CD nejsou zatím stanoveny, v podobě MP3 bude z každé akce jedna disketa.

Právě dokončujeme rozšířené vydání knihy „**Člověk jako víceúrovňová bytost - 2. vydání**“, která je doplněna o řadu poznatků, ke kterým jsme dospěli v této oblasti za posledních sedm let. Tato publikace je především pohledem na člověka jako na víceúrovňovou bytost, kterou bezpochyby lidská bytost je a v neposlední řadě je i rozšiřujícím studijním materiálem k hlubšímu porozumění „Osobních analýz jemnohmotných těl“ (OA), které v Agape vyhotovujeme. V knize je navíc kapitola o astrálním dvojníkovi člověka („astrálním stínu“ v antiprostoru), dále jsou tu ukázky automatických kreseb některých typů jemnohmotných těl člověka (např. ateisty, mentálně postiženého člověka, dítěte, člověka zemřelého normální i tragickou smrtí ap. a v neposlední řadě je ke každé kapitole doplňující uveden text k hlubšímu porozumění OA.

Myslíme si, že tato publikace obohatí i ty, kteří již vlastní její 1. vydání. Chtěli bychom, aby se kniha dostala do rukou čtenářů ještě tento rok, ale pokud to nestihneme, zcela určitě bude k mání hned začátkem roku příštího. Těm, kteří si knihu objednali již v dubnu tohoto roku (s knihou „Svatý grál“) ji zašleme automaticky, ostatní si ji mohou u nás objednat. Cena 100 Kč, 180 str.

Pomáháme žít v harmonii se sebou i světem. Cesta do oázy nepředpokládá něčemu věřit, nebo s něčím souhlasit. Naše hledání není ničím omezeno.

ktivity Duchovní oázy Brno
Cesta k harmonii

třístupňový kurz sebepoznání a seberozvoje. Hledáme odpovědi na otázky:

Jaký je moje poslání (úkol) v této inkarnaci? Je můj život v souladu s mým posláním?

Jak být v harmonii a přitom dělat to, co mě baví a zajímá?

I. stupeň: v Centru volného času Domeček, Kosmonautů 4:

1. a 2. 11. a 29. a 30.11. vždy 9:00-18:00. Kurzovné 600,- Kč, popř. kolik mohou dát.

Lektoři: Radka Řeháková a Ing. Josef Skřivánek, CSc.

Čtvrtěční setkání na Jablonoř 1: 6.11., 20.11. a 4.12. vždy 18:00-20:30. Zdarma.

Mimo kurz nabízíme pomoc při nalezení příčin toho, co mě trápí, hlubinnou abreaktivní psychoterapii, odvádění přivtělených duší a další metody.

SILVESTR 2003

Setkání dospělých a dětí se srdcem dokořán

v Centru volného času Domeček, Kosmonautů 4. Platí se na místě 200,- Kč.

27.12. 9:00 - 28.12. 18:00 hod. a 31.12. 17:00 - 1.1.2004 13:00 hod.

Podrobný program Duchovní oázy najdeš na www.webspirit.cz. Zájemcům jej zašlou školníci Duchovní oázy Věrka a Pepa Skřivánkovi, tel. 541 226 915, 608 437 031 (029).

Doporučujeme na základě dobrých zkušeností:

Lymfatické masáže prováděné přístrojem

VACUPRESS SPM mohou velmi

- pozitivně ovlivnit Váš oslabený lymfatický systém,
 - posílit ochablé svalstvo,
 - uvolnit zádové svalstvo,
- odbourávat celulitidu a tukové polštáře.

Celou proceduru masáže lze doplnit a zesílit biotronovou metodou.

Kontakt na:

Studio Jana

Jana Odehnalová

Kladivova 10

613 00 Brno

tel. 545215218, mobil: 603783827

Zde může být i Vaše reklama nebo upoutávka. Pokud jste předplatitelem občasníku za 500 Kč a Vaše činnost je v souladu s názory, které sami uvádíme, rádi otiskneme Váš inzerát.